

LIBRIS

© Editura EIKON

We know
books

Editura Eikon este acreditată de

Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IAMANDI, IONUȚ

Heraclitice : încercare asupra gândirii / Ionuț
Iamandi. - București : Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1542-9

821.135.1

Redactor: Isabela Brănescu
Design: Ada Atănăsoaei
Editor: Valentin Ajder

Ionuț
Iamândi

Heraclitice
Încercare
asupra
gândirii

E I K O N

București, 2025

LBRIS

We know
books

Cuprins

10 Decembrie

17 Ianuarie

24 Februarie

30 Martie

39 Aprilie

47 Mai

56 Iunie

71 Iulie

87 August

106 Septembrie

121 Octombrie

132 Noiembrie

Decembrie

1 decembrie

*frunze uscate
a lemn și a ploii sună —
a plecat toamna*

2 decembrie

*decembrie e
anotimpul nimănui —
descumpănire*

*lumi identice
din care doar eu lipsesc —
infinitate*

4 decembrie

*nimicul scrie —
urme de eu pe verso
o vreme apar*

5 decembrie

*lacul de munte
îmbrățișează rece
ultima frunză*

N-am cum să mă nasc. A mă naște înseamnă a presupune că există ceva care se precipită la un moment dat fix în eu; că există un substrat care suportă nașterea. „Eu mă nasc”, așa gândim. Or, tot mîntea susține că nu există niciun astfel de suport, ci apărem din nimic. Chiar mîntea care zice eu. La fel, nu am cum să mor. Cine să moară dacă moartea înseamnă neeu? Nu mai are cine să fie mort dacă eu

nu mai e, conform minții. Cine să nu fie, fie că vorbim de înainte de naștere, fie că vorbim de după moarte?! „Am primit un dar nesperat: viața.” Cine l-a primit, dacă nu era?! Dar mintea inventează eui nu doar pe spatele nimicului care e existența, ci și înainte de naștere și după moarte. Și apoi tot ea se dă în vileag. Sau nu? Dar atunci, ce altceva face? Să aibă doar grija ca scuipatul nimicului să nimerească fix în gaura existenței?

Mira-m-aș să fie așa de simplu.

*fugiți din cale-acestor rânduri
ele ard ochii care le văd
ele ard foaia
pe care lumea e scrisă
dar bineînțeles unde să fugiți
căci deja le-ați citit*

6 decembrie

*bate un vânt de
liniște — neliniștit
i-aștept furtuna*

8 decembrie

Ochiul e rezultatul educației luminii. El vede ce ea l-a învățat. Dar lumina a învățat în gol o vreme și atât a insistat încât, exasperat, a apărut ochiul care nu face altceva decât să o imite. Vede lucruri, adică ridică nimic din nimic și le ține o vreme în aer.

*gândul mai mare
l-a înghițit pe cel mai mic
n-a mai rămas nimic din el
el
cel care cuprindea lumea*

9 decembrie

*mi-am prins piciorul
unde lumea se roade —
încep să dispar*

*m-am oprit
pe minte să mai dau 'scroll down'
și am găsit-o
dând ea 'scroll down'
pe mine*

*nimic nu ne-am spus
dar nu-i nimic
așa am putut continua conversația
și morți*

12 decembrie

*uneori doar regretul
pur și singur
plutește
fără tată de eu
fără mamă de gând
doar el înfruntă firesc
nimicul*

16 decembrie

*fir lung până la
zilele căzute în
mâlul uitării*

A trăi e a pierde. Nimic nu mai câștigi,
doar pierzi. Gesturi, gânduri, momente.
Cineva le adună, așa moarte-pierdute și
le numește trecut. Le amestecă și de la
alții și le face pastă și le numește și isto-
rie. Face un cocon de resturi. Dar ele-s
complet duse, din altă lume, nu le mai
repară nicio regăsire. De aceea ființa-i
regret și continua-pierdere. Sita care nu
reține nimic.

18 decembrie

să facem pastă
de eui și de eli
de orbi și de întregi
de moși și de fizicieni
de mamă și de pietoni
chiar și de cai și pomi
o pastă de vii
doar-doar peste nimic
o pluti

așa pe cearceaful ochilor
urme de copite
de pe partea cealaltă —
e de la gânduri

19 decembrie

ca pe iarbă
calul mă mănâncă
ce bine
o s-ajung fugă
o s-ajung nechezat

e-adevărat
de la lacul regretului vin
un strămoș acolo
noaptea mă duce

fă o perdea de poezie
și-n spatele ei
pleacă

în spatele meu
lumea s-a-nchis ermetic —
nici urmă de eu

21 decembrie

semidrept gândul
cu un capăt știut
cu celălalt la neînțeles

22 decembrie

invizibile
zăpada și căldura —
magia iernii

24 decembrie

hei hei uită-te
unde nu e
nu unde e

26 decembrie

Cine e cel ce rostește „eu”? Eu nu poa-
te fi, eu e doar cel ce mănâncă sau mer-
ge singur, poate și cel ce gândește ceva.
Doar un el poate spune „eu”. El, un eu
mai mic în care se proptește cel mai